

РЕШЕНИЕ

№ 11352

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3667** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. К. Г. чрез законния му представител В. Е. Б. против заповед № 322/25.03.2024г. на директора на 148 ОУ „Професор доктор Л. М.“. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна, а намира и, че след подаването ѝ за адресата на заповедта е отпаднал правният интерес от оспорването.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Процесната заповед е издадена на основание чл. 203, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) и чл. 19, ал. 2, т.17 от Наредба № 12/01.09.2016 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти, във връзка с чл. 199, ал.1, т. 2 от ЗПУО. Със заповедта жалбоподателят е преместен в друга паралелка на същото училище, за нарушение на чл. 204, ал.1, т. 3, 9 и 10 от Правилника за дейността на училището, и чл. 172, ал. 1, т. 3, 9 и 10 от ЗПУО. Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че К. К. Г. е ученик от V. в клас за учебната 2023/2024 г. и следва да бъде преместен, считано от 27.03.2024 г. до края на посочената учебна година. Преместването е мотивирано с неизпълнение на задълженията на ученика, определени

в ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане и Правилника за дейността на училището, изразяващо се в непрекъснато нарушаване на дисциплината в учебните часове. Със заповедта е постановено и провеждане дейности за превенция и преодоляване на проблемното поведение от психолог в училището, веднъж седмично. Установява се от представеното удостоверение за раждане, издадено на 27.06.2013г. от район «Слатина» на Столична община, че жалбоподателят е малолетен, чиито законни представители са В. Е. Б. и К. Г. Г.. Видно от представения резултат от ДНК анализ от 25.03.2024г., при жалбоподателя съществува повишен риск от наследствен карцином. В представената епикриза от «Царица Йоанна – ИСУЛ» ЕАД се посочва, че на 02.04.2024г. е проведен ЯМР на глава и гръбначен стълб, от който не се обективизирали суспектни находки; не са отразени отклонения от нормата в никое от изследваните обстоятелства, описани в епикризата. В етапна епикриза от 18.04.2024г. се посочва, че до 4 клас е бил в друго училище, от което е бягал. От детската градина започнали коментари от поведението му, случвало се е да удари дете. Много активен, в постоянно движение, тичал. Тренира лека атлетика, успява да се придържа към по-строги правила. В психологично изследване от същата дата се посочва, че на фона на сравнително добри рецептивни възможности по отношение разбиране и разясняване на значението на езикови понятия и абстракции се отчита ниска емоционална и социална зрялост. Отбелязана е значително затруднена концентрация, обем и разпределение-стеснени. С непостоянна работоспособност, лесно изчерпване и отвличане. При интервюто и наблюдението споделя, че от край време има проблеми в общуването с деца. По-често е отхвърлен и изолиран от тях. Опитва се да привлича по незрял начин вниманието им. Страда от невъзможността да общува с децата и да има приятели. С нисък фрустрационен праг, макар и понякога да е наясно с последствията не успява да контролира поведението си. Емоционално лабилен, при фрустрация реагира с физическа агресия, с прояви на автоагресия, дърпа си ушите, самонаказва се. По време на изследването е припрян, прибързан, почва да работи без да е чул инструкцията. С нисък самоконтрол и повишена импулсивност. Психологът заключава, че жалбоподателят е с интелектуални възможности на нивото на средната норма и паметови дефицити. С нестабилно активно внимание, непостоянна работоспособност. С нисък фрустрационен праг и ниска емоционална и социална зрялост. Не успява да разпознава и реагира адекватно на социални послания и норми. Очертава се генерализирано нарушение на взаимоотношенията с връстници, с трудности във вграждане в група, затруднения в спазването на колективни правила и норми. Не успява да създаде трайни взаимоотношения с децата на базата на емпатия и взаимност. При отхвърляне и провокация е склонен да реагира с вербална и физическа агресия или друго социално неприемливо поведение. В ежедневието се нуждае от непрекъсната подкрепа и контрол. В същото психологично изследване е отбелязано, че значение има и основното неврологично заболяване. В действителност, в медицинската документация няма установено такова заболяване. Обратно, изрично се посочва, че е налице възможен риск, но проведените медицински изследвания не са установили съществуването на отклонения от нормата в никой аспект. Резултатите от тези изследвания, както и становището на психолога съдът в настоящия състав взима предвид на основание чл.142, ал.2 АПК. Те са факти, настъпили след издаване на оспорения акт, но установяват релевантни обстоятелства, трайно проявени в поведението на жалбоподателя и поради това – от значение за преценката, дали това поведение представлява неизпълнение на негови задължения като ученик.

В преписката е приложено посоченото в заповедта мотивирано писмено предложение на госпожа Е. Г. - доклад с вх. № 315/25.03.2024 г. (в действителност, 08.03.2024г. – л.24 от делото). С него директорът на училището е информирана, че ученикът има 27 забележки, свързани с нарушаване на дисциплината в учебните часове. В доклада е направено предложение ученикът да бъде санкциониран на основание чл.199, ал.1, т.2 ЗПУО. Представени са становища на преподаватели, в които се посочва, че ученикът няма обучителни, но проявява поведенчески проблеми.

В производството пред съда е представен социален доклад съгласно чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето (ЗЗД). За изготвянето му била проведена среща - разговор с майката на детето, по време на която среща то било при баща си. Посочва се в доклада, че по данни на майката, К. е физически здраво дете. С баща му не са сключвали граждански брак, живели са на семейни начала, а към момента са разделени. През време на съвместното им съжителство на 23.06.2013г. се родил синът им. В проведения разговор майката споделила, че завела настоящото дело срещу 148 ОУ "Проф. Д-р Л. М.", поради отношението на училищното ръководство към положението на детето. През първия срок на учебната 2023/2024г. синът й К. е бил ученик в 5 "а" клас при 148 ОУ "Проф. Д-р Л. М.". Заради много забележки от 25.03.2024г. е бил преместен в 5 "б" клас при същото училище. Забележките били свързани със ставане от час на детето, разхождане, като повечето са за лошо поведение и говорене в час. Това поведение на детето започнало от началото на учебната година. По информация на майката, психологът и ресурсният учител на училището "са преценили, че детето не се нуждае от подкрепа"; психологът, работил с детето казал, че "детето е за лекарства". По данни на майката, училищното ръководство е започнало да настоява детето да премине в индивидуална форма на обучение и не са изчакали документите за специални образователни потребности (СОП) на детето, въпреки уверенията от нейна страна, че ще ги предостави. Завела делото заради отношението на училищното ръководство към детето, касаещо положението му в училище. Показала на социалния работник документи на провеждани медицински изследвания на детето, включително и на психолог и психиатър.

Посочва се в социалния доклад, че видно от издадена експертиза от УМБАЛ "Царица Йоана – ИСУЛ» ЕАД на детето е поставена диагноза "неврофиброматоза, тип 1". В тази част докладът не съответства на съдържанието на представения медицински документ – епикриза (л.53-54). Обратно, в епикризата изрично е отбелязано, че след изследването с ЯМР липсват характерните за Неврофиброматоза тип 1 находки. Поради това, съдът в настоящия състав приема, че в тази част социалният доклад не установява достоверно обстоятелство относно здравето на жалбоподателя. В доклада се посочва и, че е направено ЕЕГ в МЦ "К.", в която е установено "отклонение в ЕЕГ"; това обстоятелство също не се потвърждава от представената по делото медицинска документация. В доклада се съдържа и изложение на представените и обсъдени по-горе етапна епикриза от ГПСИП "Детско психично здраве" ООД, в която се заключава, че детето е "психомоторно леко напрегнат, многоречив, с повишена импулсивност и намален самоконтрол" и психологическо изследване от клиничен психолог при ГПСИП "Детско психично здраве", в което се заключава, че детето е "с нисък фрустрационен праг, ниска самооценка и социална зрялост. Не успява да разпознава и реагира адекватно на социални послания и норми". Изведени са препоръки за детето за признаване на статут на СОП, комбинирана форма на

обучение, психотерапевтична подкрепа на майката и детето, продължаване на извънучилищните занимания, подпомагащи съзряването и съвети към майката.

Отбелязано е в социалния доклад и, че по време на срещата с майката същата е консултирана за възможността тя и детето да ползват социални услуги в общността. За детето е издавана Предварителна оценка на потребностите за работа със специалист "психолог", като то е ползвало такава. Към настоящия момент майката полага основни грижи за детето; бащата също взема участие в отглеждането на детето. Жилището, в което към настоящия момент живеят майката и детето, по нейни данни представлява тристаен апартамент, състоящ се от две спални, хол, кухня и санитарен възел; за детето е осигурена самостоятелна детска стая; жилището разполага с всички необходими за домакинството мебели и електроуреди. Към момента майката не е трудово ангажирана. Детето няма близки и роднини по майчина линия /баба и дядо/, както и баба по бащина линия, тъй като същите са починали. По нейни думи, то контактува с баща си. По информация на майката, след началото на втория срок на учебната 2023/2024 година К. е ученик в 5 "б" клас при 148 ОУ "Проф. Д-р Л. М.". Г-жа Б. споделя, че след преместването на детето в друга паралелка, то се чувства по-спокойно. Детето има изградена емоционална връзка и с двамата си родители. Г-жа В. Б. сътрудничи на отдел «Закрила на детето» (ОЗД), дирекция «Социално подпомагане» - Слатина (ДСП) в пълна степен; отзовава се на отправени покани за провеждане на среща - разговор. В заключение, отделът предоставя на съда да постанови решение, което да защити в максимална степен интересите на детето.

Жалбоподателят е изслушан в открито съдебно заседание на 15.05.2024г. на основание чл.15, ал.1 ЗЗД и посочва, че знае, защо е в съда - за това, че когато другите направят нещо, не им се прави забележка, като го дразнят. Когато той направи нещо, тогава на него се прави забележка. Другите го дразнят по много начини. Примерно, някой седи или прави звуци и обвиняват жалбоподателя и госпожата вярва на тях. Те го мразят и искат да го преместят. Когато се направи такова нещо, той отрича, но те казват, че е той. Жалбоподателят иска да се премести, защото го дразнят, но и не иска, защото ще има санкция, ако се премести. Санкцията е за забележката. Един път в час по музика, едно дете се изплюло в сандвича му и в студения чай и господинът написал на жалбоподателя забележка. На детето не са му написали забележка, само на него. И учителят по английски, жалбоподателят не знае как се казва, му написала, че си говорил сам, говори на чужд език и си пее, а това не е вярно. Жалбоподателят не говори сам. Не му обръщат достатъчно внимание и не разбират какво прави. Те са срещу него. Старата класна - примерно някой нещо прави, а обвиняват жалбоподателя. Едни деца хвърляли гъбата, и обвинили него. При този случай със сандвича и чая, не помни забележката.

Изслушани са показанията на свидетеля И. Н. В., които съдът в настоящия състав възприема като обективни, безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото. Свидетелката посочва, че работи при ответника като психолог. Запозната е с детето и поведението му в училище, както и с особеностите, спецификите му на поведение и социално общуване. Запознала се с него миналата есен, когато го довели семейството му и директорът поради сериозен конфликт с друго дете от същия клас. Установила и при срещите си с него, и при разговор с родителите му, че имал сериозна невъзможност да задържа импулса си, когато се разгневи и го изразява по обиден и опасен начин, най – вече за другите деца. През март на педагогически съвет, гласували за това, той да бъде преместен в друга паралелка, заради лошо поведение и

липса на промяна, въпреки работата на свидетелката с него. Тя знае, че класната е поканила родителите и те присъствали на педагогическия съвет и се изказали. Като специалист свидетелката намира, че К. има дискретни дефицити на внимание и краткосрочната памет. Те не му пречат да усвоява материала по държавния образователен стандарт. Това е мнението и на всички учители, които му преподават по сериозните предмети в училище, с които говорили, когато провели обследване. Проблемите с вниманието, и задържането на импулсите, и избухванията, е редно да бъдат терапевтирани и коригирани от психолог, което е многократно говорено с майката. Поради което и свидетелката от октомври или ноември работи с него регулярно, всяка седмица. Има декларация от майката, тя е съгласна, тя е запозната. От ресурсен учител свидетелката не смята, че има нужда, защото детето няма затруднения. Няма невъзможност да усвои материала или нещо, което да му пречи да учи. Към него няма специално отношение. Всички учители го познават. Той се държи агресивно не само към децата и към учителите. Те изпитват известно притеснение, когато видят, че той е така, в сериозна криза, в даден ден и питат свидетелката, там ли ще е, за да могат да й звънат, ако той избухне в техния час. Имат опасения дали ще могат да го овладеят и желание за помощ от тяхна страна, но специално негативно отношение няма. Детето има много сериозен проблем да владее импулсите си, като много първично, много остро реагира на всякакво дразнение. Независимо колко малък е стимулт, той бързо се разгневява до сериозна степен. По някой път се налагало свидетелката да го задържа по два часа при нея, за да извентилира цялата тази емоция, за да е безопасно да го пусне отново в час при другите деца. На какво се дължи, тя не може да каже. Не проявява признаци за психично разстройство или нещо такова в нейната сфера. Не проявява нещо, което може да обясни невъзможност от задържане на емоции. Когато е сам, без деца, се държи доста добре, освен ако не е в криза. Въпреки че и в криза може да бъде овладян, достатъчно търпеливо ако човек му даде възможност да вентилира. Когато майка му присъства с него, защото тя една седмица била негов придружител в училище, той успявал да се контролира, въпреки провокациите. Провокациите може да бъдат, че някой минавайки, може да му бутне листа и той обичайно на това се ядосва. Когато майка му е там, без да го държи или да му говори, той много добре знае кога трябва и кога не трябва да се държи така. Свидетелката не смята, че има медицинска или психиатрична причина той да не може да овладее емоциите си. По – скоро смята, че е въпрос на поставяне на граници в семейството му и в обгрижващите фигури, нещо, което говорили и с двамата родители. Свидетелката била уведомена от майката, че тя има неврологично заболяване и се опасява, че и той го има, поради което ще бъде обследвано. Тези обследвания тя предоставила на училището след налагане на наказанието. Документите и епикризите са от края на април. След налагане на наказанието имали медицински документи. Преди налагане на наказанието майката се канела да започне медицински изследвания на детето. Свидетелката още октомври или ноември я посъветвала да отиде в „Св. Н.“ и да обследва детето и тя тогава се съгласила, за да може да видят тези опасения, които тя имала за хиперактивност дали са оправдани. Защото синът ѝ не се държи като хиперактивен, когато няма връстници около него. Екипът в училище обследвал детето, след молбата на майката. В рамките на един месец приключило обследването, попълването на функционалната карта. Майката е запозната с това и ѝ казали, че според тях детето не е за ресурсно подпомагане, което изисква да работи с ресурсен учител, а е за работа с психолог, което е част от общата

подкрепа и той има право на това и без да е на ресурсно подпомагане, и се възползвал от това. Няма отказ от обследване, то е извършено. В момента, в който майката подаде молбата и психолог, ресурсен учител и логопед направиха изследването, попълнена е функционалната карта. Заключение и на тримата души от екипа за подкрепа на личностно развитие е, че детето не се нуждае от ресурсно подпомагане. Молбата от майката е подадена на 23 февруари, обследването при свидетелката като психолог е на 26 февруари и на 04 март. На 11 март са приключили колегите логопед и ресурсен учител и майката е уведомена за това, че според екипа детето няма нужда от ресурсно подпомагане.

Картата за функционална оценка от 19.03.2024г. е приложена в административната преписка (л.32-38). Ответникът е изслушан на основание чл.176, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК. Относно изразеното от жалбоподателя и майка му мнение, че независимо кой какво прави, бива обвиняван само жалбоподателят, директорът на училището намира, че няма такова неща. Правилата в училище са еднакви за всички ученици. Директорката на училището е запозната с протокола от изслушването. Не може да каже, защо детето е с такова впечатление. Имали изключително добра комуникация с родителите на детето, до един известен период. Той е санкциониран първо по чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗПУО със забележка, за недопустимо поведение в часовете при различни учители. Например, той крещи, става, без да иска позволение, разхожда се, излиза от класната стая. При забележка не обръща внимание на колегата. Реагира така, както си е решил в момента. Директорката на училището няма мнение, какъв може да бъде проблемът, не преподава в тази паралелка. Всяко дете е с характеристиките си особености, така че не може да каже. Впечатленията й са от това, което споделят неговите преподаватели и психологът. С него може би два пъти разговаряла. Когато тя се опитвала да говори с него, той се върти на страни и не иска да разговаря.

Така установените по делото обстоятелства безпротиворечиво налагат извод, че в поведението на жалбоподателя са наблюдавани сериозни и трайни негативни прояви. Видно от цитираната по-горе етапна епикриза, те са започнали още от детската градина; отбелязване за същото е направено и в представения амбулаторен лист № 000518/19.03.2024г. Жалбоподателят е бягал от предишното си училище, а в сегашното инцидентите са продължили, видно от представените писмени доказателства. От тях еднозначно следва извод, че независимо от твърдяните субективни усещания за несправедливо отношение към жалбоподателя, в обективната действителност е наблюдавана липса на самоконтрол у него и липса на осъзнаване, че е необходимо да съобразява поведението си с околните и съществуващите правила. В частност относно възприемането на жалбоподателя, че само на него се правят забележки следва да се отбележи, че видно от представения протокол № 6 от заседание на Педагогическия съвет в училището, в действителност дисциплинарни мерки се предприемат спрямо други ученици. Изслушването на жалбоподателя и законния му представител обективират засилена критичност към действията на другите и липса на такава към собствените. Това състояние, наред с текущите неблагоприятни събития, предполага риск за още по-сериозни такива в бъдеще в случай, че не бъдат предприети всички възможни мерки, в т. ч. – дисциплинарни такива от вида на процесната. На свой ред, липсата на съдействие от страна на родителите за подкрепа на усилията на учителите заличава възможния ефект от действията на последните.

Приетите по делото доказателства обективират безпротиворечиво неизпълнението от страна на жалбоподателя на три от основните задължения на ученика, изброени в чл.172, ал.1 ЗПУО, а именно – по т.3: да зачита правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилага физическо и психическо насилие; по т.9 - да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището, както и по т.11: да не възпрепятства със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове. Съгласно чл.199, ал.1, т.2 ЗПУО, за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците може да се наложи преместване в друга паралелка в същото училище. В случая са били предприети мерки – текущи забележки, забележка по смисъла на чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО, текуща работа с психолог. След като те не са дали резултат, законосъобразно е предприета процесната мярка. Тъй като жалбоподателят е малолетен, следва да бъде съобразен и най-добрият му интерес по смисъла на § 1, т.5 от Допълнителната разпоредба на ЗЗД. Преценката за този интерес включва: желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. Съдът в настоящия състав намира, че процесната заповед съответства на този най-добър интерес в случая: жалбоподателят изрично заяви, че е доволен от преместването. Възраженията му се свеждат до санкцията, но същата е необходима с оглед най-добрия интерес: както беше посочено по-горе, многократни и трайни са били проявите на нежелано поведение, преодоляването на които е наложително както с оглед избягване на бъдещи по-големи неблагоприятия, така и за настоящето адаптиране на жалбоподателя в училищната обстановка и сред връстници. Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. Г., с ЕГН [ЕГН], чрез законния му представител В. Е. Б., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 322/25.03.2024г. на директора на 148 ОУ „Професор доктор Л. М.“.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: